

καρδος εις ιλικην ελασθο. Ρήγιον τε κατε-
λαβον, εικλησιαν σωματαζων είπε, διότι
δικηρίας αδικητης είναι ανδραποδιδεῖν νοτίων.
ναι μάρτιος τοι εἰς τὸν πόλεμον αιγαλεϊδα
χρήματα πομπούμενος, καὶ ἔσθιεν εὔρους στέ-
μπετος τρεῖς μνας, αφίσθιν αιγαίνοι δὲ Ρή-
γίοι, οὐα ποτέ λιμανούς χρηματηρία,
ἐμφράντη ἐποιουμένης οἱ ἀποστολαὶ τῷ εύ-
πορτούσῃν καὶ παρεῖ τῷ ξένων δανειζό-
ροις, ἐπόρευον ἀπόκεντες χρηματα. λα-
βαντὸς δὲ τῶν πατρῶν αὐτῆς. τὰ τε σώματα
πάντα νοσεντήσαντα ἀπέδοντο, τὰ τε σκύλον ἀ-
τότα λιμανούρημένα, ἐμφαινῆσθαι τοιστοῦ-
λαβε. δανειστέρδος τε παρεῖ τῷ πολιτεύων
χρήματα εἰς λιμανούρησαν, ὃς ἀπήγινοις αὐτοῖς,
ἐκέλευσεν αὐτοφέρειν δύον ἔχον τις αργύρους
τοὺς αὐτοῖς εἰ δὲ μη, θεραπευτὴν τὸ ὅπ-
τημαν. αἰνεγχέντος δὲ τοῦ αργυρείου, ὀπίνο-
ψας χαρακτῆρα, ἐξέδωκε τὴν δραχμὴν
δύο δανειστέρων δραχμας, τὸ τε ὄφειλόμε-
νον πορτεύοντα αἰνεγχεῖν τοὺς αὐτοῖς. εἰς
Τυρρηνίαν τε πλέοντας ναυσὶν ἐκεῖνοι, ἥλα-
βεν ἐκ τῆς Δευκούδεας ιεροῦ χρεότον τε
καὶ αργυρεύοντα πολὺ, καὶ τὸν αἴλουν κόσμον εἰ-
λέγον. εἰδὼς δὲ ὅτι καὶ οἱ ναυταὶ πολλὰ εἴ-
χοσι, κύριμα ἐποίησε, τὰ ιμίστα ἐν ἔχει
ἔχεσθος, αἰσθέρειν πορὸς αὐτοῖς· ταὶ δημιούσα
ἔχειν τὸν λαβόντα· τοι δὲ μη αἰνεγχεῖν,
θεραπευτὴν τοῦτο τὸ ὅπτημαν. ἀστολαβόντες δὲ
εἰς ταῦτα, αἰνεγχεῖν τὰ ιμίστα, τὰ κα-
τέλοπτα ἔχειν ἀδεῖν, αἰνεγχεῖν δὲ εἰς ἐπι-
τηρεῖν οἰκατεβεῖν, ἐκέλευσε πάλιν τὰ ιμί-
στα αὐτοφέρειν. Τιμεῖσθος δὲ, τὰ μέρη λιμ-
φων καὶ τῷ ἀλιν τολμῶν αὐτοῖς τοσούς
χοεισθεῖσα, ἐχεργοῦ εἰς διοίκησιν τῆς πό-
λεως· ταὶ δὲ δοτὸς τῆς γῆς καὶ οἰκεῖων τάλη, ὃι
αραποδον, εἰναὶ αἴγαδα φον τοις ἔχοντας ὅπο-
ταν δὲ δεμοῦτον χρημάτων, ἀπεδίδοσσεν ὀ-
φείλοντες. ἐμερδεύοντας οὖν τὸν παρεληλυθό-
τα χεύον, ἀγόνοις τοῖς χρήμασιν λιμανού-
χρημάδος. πολεμοῦστε τοις Ολυμπί-
ας καὶ διέλθοις χρημάτων ὄντων αὐτοῖς αἰ-
δραποδῶν, ἐφιφύσαντο, καταλεπτομένοις
εἰς ἕκαστον θύλασσαν καὶ αἴρεντος, ταὶ ἄλλα
λιμούδητα τῇ πόλει ὡς ἐκδιανείσθη τοις
εἰδιότας χρήματα. Καλλίστρατος εἰς Μα-
κεδονίᾳ πολεμοῦσι τῇ ἄλληροις ὡς ὅπλα τὸν εἶχον ταλαιπώτων, ἐποίησεν διέρευν τὸ
σιντάσσον, κατεῖδεν γράμματος τοις διποσφύτεοις αἵτινες, διὰ τὸ δεῖν τολμαρπαίως

A tutelam venissent. Rhegio occupato, ad-
uocata concione dixit: Quod diripere vr-
bem ipsorum iure possit, sed velle se, si
modò auferat impensas factas in id bel-
lum, & pro singulis capitibus tres minas
eos missos facere. Tunc Rhegini quicquid
occultauerant, id protulerunt in conspec-
tum. Et cum egeni quoque pecuniam mu-
tuuo ab opulentioribus & externis sumfis-
sent, ita illam summan persoluerunt. At
Dionysius hac accepta, nihilominus & o-
mnies sub corona vendidit, & suppellecti-
lem, quam occultatam protulerant, abstu-
lit vniuersam. Mutuo sumferat pecuniam
a ciuibus quam redderet. Cumque illi re-
peterent, iussit afferri ad se argētum, quā-
tū possideret vnuquisque, proposita pœna
mortis, nisi facerent. Allato autem argen-
to, percussit nummū, ita ut denarius vnu-
x̄stimateetur duobus, eoque, quod debeba-
tur quodque attulerant ad se, persoluit.
Cum nauibus centum in Tyrrheniam na-
uigasset, abstulit ex fano Leucothœs & au-
ri argenteique plurimum, & non parū or-
namentorum cæterorum. Quod non fu-
geret autem ipsum habere multa, nautas
quoque, preconium fieri iussit: Vt dimidiū
eorum qua quisq. abstulisset, ad se refer-
retur, alterū dimidiū retinere posse eū qui
abstulisset. Qui non retulisset, ei mortis
pœnam proposuit. Arbitrati autem nau-
ta, si dimidiū retulissent, tutò se reten-
turos esse reliqua, illud retulerunt. At Dio-
nysius his acceptis, rursus dimidiū re-
ferre eos iussit. **M E N D A E I** fructibus
quos reddenter portus & alia vestigalia,
vtebantur ad ciuitatis administrationem.
Sed quod ex solo & edificiis perciperetur,
id non exigebant, ac nomina tantum oc-
cupantium prescribebant. Qui quoties ci-
uitati pecunia opus erat, persoluebat quā-
tum debebatur. Lucrum faciebant igitur
ex tempore præterito, abusi illo pecuniis
sine scōnre. Idem in bello aduersus O-
lynthios cum pecunia indigeret, & copia
mancipiiorum abundaret, scitum fecerūt:
Vt vnuquisque tātum duo retineret, ma-
rem & feminam, & reliqua venderet v-
niuersa vt haberet priuati pecuniam, quā
ciuitati mutuo darent. Callistratus ve-
neunte in Macedonia portorio plerunq.
ducentis octoginta festertiis, perfecte ve-
perciperetur bis tātum. Nā cum animad-
uertisset opulentiores illud séper redime-
re, quod fideiussores oporeret Talatīnos